

מספר 'בית תפלה' לרבנו אליעזר פאפו זיע"א מחבר ספר 'פלא יועץ'

תפלה לזמן מגפה ב"מ

נסח תפלה שסדרתי לזמן מגפה, בר מינן, לא תקום פעמים צרה, שיש סגלה גדולה לומר סדר פטום הקטרת בכונה גדולה, אות באות, תבה בתבה (זהר שמות ריח--ריט.) קסה.

ויקדימו תפלה, וכה יאמרו:

רבון העולמים, הנה אנחנו באים לפניך בבשת פנים, כי ידענו חרפתנו ובשתנו וכלמתנו, כי דלנו מאד וחסרנו כל טוב. אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינך הצדק, דלא יוקיד עלמא בשלהובוהי דצדק. כי שמענו ותרנו בטננו על פי יצא הקצף, החל הנגף {צר לנו מאד על אחינו בני ישראל המתים במגפה כצאן טבחה}. לבנו יחיל בקרבנו, ואימות מות נפלו עלינו. ואנחנו לא נדע מה נעשה, ובמה נקדם פניך ומה רפואה נבקש, כי אין אנחנו יודעים לעתר ולרצות לפניך. והנה מתורתך תלמדנו גדל סגלת מעשה הקטרת כי רבה לעצר המגפה והמשחית. ועתה

ליקוטים ומקורות

מלה ומלה מניה והוו סלקי לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא וכו' מה כתיב באהרן "ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה" (במדבר יז), דכפית ליה למלאך המות דלא יכיל לשלטאה כלל ולא למעבד דינא, סימנא דא אתמסר בידנא די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלכא עובדא דקטרת דלא שלטא מותנא בהווא אתר ולא יתק ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר.

קסה. וז"ל הזוהר שם: מלה דא גזרה קיימא קמי קודשא בריך הוא, דכל מאן דאסתכל וקרי בכל יומא פרשתא דקטרת ישתזיב מכל מלין בישין חרשין דעלמא, ומכל פגעין בישין, ומהרהורא בישא ומדינא בישא ומותנא, ולא יתק כל ההוא יומא דלא יכיל סטרא אחרא לשלטא עליה ואיצטריך דיכוון ביה.

אמר רבי שמעון, אי בני נשא הוו ידעי כמה עלאה איהו עובדא דקטרת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל

בְּעֹנֹתֵינוּ אֵין לָנוּ לֹא מִקְדָּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא כֹהֵן שִׁכְפָר בְּעַדְנוּ.
זֹאת נִחַמְתֵּנוּ כִּי אַתָּה אִמְרַת וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָחַזְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁיֵהָא שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ בְּתוֹרַת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת הַשׁוֹב
וּמִקְבֵּל וּמְרַצָּח לְפָנֶיךָ, בְּאֵלוֹ הַקְּטָרְנוֹ קְטֹרֶת הַסַּמִּים עַל גְּבִי
הַמִּזְבֵּחַ, וְתִרְצָנוּ, וְתִבְטֹל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל
מְקוֹם שֶׁהֵם, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה. שָׁבֵר וְהִסֵּר
שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנֻפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. אֵל מְלֵא רַחֲמִים,
יִחְמוּ זָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֶיךָ
הַגְּדוֹל, וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֶת, כִּי רַחוּם אַתָּה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּחַפֵּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲבִרָהּם יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וּלְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן יוֹסֵף וְדָוִד, וּלְמַעַן כָּל
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים, זְכוֹתֵם יִגַּן עָלֵינוּ, וְהֵם יִלְיָצוּ בְּעַדְנוּ, אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאָחַזְנוּ
צוּרֵי וּגְאֹלֵי.

אַתָּה הוּא יְהוָה יֵאָחַזְנוּ אֱלֹהֵינוּ, שְׁהַקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁפִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ, בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָחַזְנוּ אֵל-מֹשֶׁה קַח-לְךָ סַמִּים נְטָף וְשִׁחֲלַת
וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנְיָה זָבַח בְּרֹךְ יְהוָה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רִקְחָ מַעֲשֵׂה רִוְקָח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה
הֶדֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֵוָעַד לְךָ
שְׁמָה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּתִּיחַ לָכֶם: וְנֹאמַר; וְהַקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן
קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֶּזֶר וְקִטְרָנָה: וּבְהִעֲלַת

אֶהְרֹן אֶת־הַגֵּרִת בֵּין הָעַרְבִים וְקִטְוִרְנָה קִטְרַת תְּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקִּטְרַת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה
מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כַּמָּנֵן יְמוֹת
הַחֲמָה, מָנֶה בְּכָל יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה
מָנִים יִתְרִים - שְׁמֵהֶם מִכְּנִים כֶּהֵן גְּדוּל, וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו
בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים - מִחֲזוּרָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּיפּוּרִים, כִּדִּי
לְקַיֵּם מִצְוֹת דִּקְהָ מִן הַדִּקְהָ. וְאַחַד עֶשְׂרֵי סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוּ
הֵן: (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְּפוּרָן. (ג) וְהַחֲלָבָנָה. (ד) וְהַלְּבוּנָה - מִשְׁקַל
שִׁבְעִים, שִׁבְעִים מָנֶה. (ה) מוֹר. (ו) וְקִצְיָעָה. (ז) וְשִׁבְלַת גֵּרֵד. (ח)
וְכַרְכָּם - מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי, שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי מָנֶה. (ט) הַקּוֹשֵׁט -
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי. (י) קְלוּפָה - שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן - תְּשַׁעָּה. בּוֹרִית
בְּרִשְׁיָנָא - תְּשַׁעָּה קִבּוּן. יֵין קְפָרִיסוֹן - סָאִין תְּלָת וְקִבּוּן תְּלָתָא,
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסוֹן, מִבִּיא חֲמַר תּוֹר עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית
- רוֹבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן - כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר: אֵף
כַּפֶּת הַיֵּרֶדֶן כָּל שְׁהוּא. אִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ - פְּסָלָהּ, וְאִם חֲסַר
אַחַת מִכָּל סְמָמְנֶיהָ - חֵיב מִיתָהּ.

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי - אֵינּוּ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף
מִעֵצֵי הַקִּטָּף. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָא, לְמָהּ הִיא בָּאָה? כִּדִּי לְשִׁפּוֹת
בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן, כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאֵה. יֵין קְפָרִיסוֹן, לְמָהּ הוּא בָּא?
כִּדִּי לְשִׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
יִפִּין לָהּ? אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסוֹן מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ, מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.
תַּנְיָא, רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הֲדַק הַיֹּטֵב, הַיֹּטֵב
הֲדַק. מִפְּנֵי שְׁחָקוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין -

בְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרִבִּיעַ - לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה
הַכֶּלֶל: אִם בְּמִדְתָּהּ - בְּשֶׁרָה לַחֲצֵאֵין, וְאִם חִסְרָה אֶחָת מִכָּל
סְמִמְנֵיהָ - חָיֵב מִיָּתָהּ.

תָּנִי בַר קַפְרָא: אֶחָת לְשֵׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה שֶׁל
שִׁירִים לַחֲצֵאֵין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא; אֵלֶּיךָ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ
קָרְטוֹב שֶׁל דָּבֶשׁ - אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין
מְעַרְבִין בָּהּ דָּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁחֲתוּרָה אָמְרָה; כִּי כָּל-שְׂאֵר וְכָל-דָּבֶשׁ
לֹא-תִקְטִירוּ מִפְּנֵי אִשָּׁה לַיהוָה יֵאָחֲזֵנִי:

יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי צְבָאוֹת עַמְּנוּ מִשָּׁנֵי-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּיָמֵיךָ: יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי
הוֹשִׁיעָה הַכֹּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ; וְעַרְבָה לַיהוָה יֵאָחֲזֵנִי מִנְּתַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמֹנִית:

תְּפִלָּה לְזִמְן מַגְפָּה ב"מ לְאַמְרָה בְּבֵית הַקְּבָרוֹת

נִסַּח תְּפִלָּה שְׁסֻדְרָתִי לְזִמְן מַגְפָּה, בַּר מֵינֵן, לֹא תִקּוּם פְּעַמִּים צָרָה,
לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַקְּבָרוֹת.

יְקַדִּימוּ לְלַמֵּד קְצָתָם מִסֵּכֶת זְבָחִים וּמִנְחֹת וְתַמִּיד קָסִי, לְמִנוּחַת
הַמַּתִּים. וְקְצָתָם יִקְרְאוּ הָאֲדָרָא זוּטָא. וְיִלְקְטוּ צְדָקָה לְעֵלוֹי נְשָׁמַת
הַמַּתִּים וְאַחַר כֵּן יִשְׁפְּכוּ שִׁיחָה. וְכֵן עַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תָבֹוא. יִשְׁמַע
חֲכָם וְיוֹסֵף לְקַח.

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכָל
בָּשָׂר, אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ, יִהְיֶמוּ
נָא רַחֲמֶיךָ עַל הַנְּפָשׁוֹת רוּחֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט
עַל הַשׁוֹכְבִים בְּחֶצֶר מוֹת הַזֶּה. וְיֵהֵא לְמוֹדֵנוּ אֲשֶׁר לְמוֹדֵנוּ פַּה
לְרִצּוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, לְזִכּוֹת וּלְמִנוּחַת וּלְעֵלוֹי לְנְשָׁמוֹת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, וְתִצְרַר נְשָׁמָתָם בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עַד שִׁיעַמְדוּ לְגוֹרְלָם לְקִין
תִּימִין. וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם וְצִדְקָתָם וְצִדְקַת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים יִשְׁנִי
הַכְּרוֹן, וְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים, וְזִכּוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
יַעֲמֹד לָנוּ לְקַבֵּל עֲתִירוֹתֵינוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְעַתִּירִים עַל חַיֵּינוּ. עֲנֵנוּ
אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ, עַל כִּי

ליקוטים ומקורות

כמספר יה"ו במילוי האותיות, והוא סוד מוריד הטל. [ולפי"ז צריך לקרוא גם מסכת מידות. וכ"ה בספר חמדת ימים משמרת החודש פרק א אות צז. (אמנם בספר חמדת ימים דפוס ונציה נשמטה מסכת מידות, ויתכן שזו הסיבה של"כ רבינו)].

קסו. בסגולת לימוד משניות אלו כתב בספר מעבר יבק (קרבן תענית פרק א) וז"ל: ולפחות יקרא זבחים ומנחות ותמיד ומדות, כדאמרי במדרש, תלמידי חכמים העוסקים בהלכות עבודה מעלה אני עליהם כאלו נבנה בית המקדש בימיהם, שבין כולם הם ט"ל פרקים

יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי, תִּחַל הַנֶּגֶף. לִבְנוּ יִחִיל בְּקִרְבָנוּ
וְאִימוֹת מוֹת נָפְלוּ עָלֵינוּ, כִּי חִינּוּ תְלוּאִים מִנֶּגֶד וְלֹא נֶאֱמִין
בְּחִינּוּ. עַל מִי יֵשׁ לָנוּ לְהִשְׁעוֹ, עַל אֲבִינוּ שְׂבֻשָׁמִים.

אָנָּה הָאֵל, אָב הַרְחֵמֵן, יִתְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִפֶּת
חַמּוֹת, כִּי רַחוּם אַתָּה. לְמַעַן שְׂמֹךְ יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי תְּחִינּוּ,
בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ. זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים.
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, הָאֶרֶךְ אַפָּךְ עַד שׁוֹכְנֵנוּ אֱלֹיךָ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְעַד שְׁנִשְׁלִים תִּקּוֹן נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמַתֵּנוּ. עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֹךְ, וְהִצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְאִם עֲזוּנֵינוּ עָנּוּ בָנוּ וְאִין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאִין
אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים לַעֲתֹר וּלְרַצוֹת לְפָנֶיךָ – עַל זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים
וְאֲמוֹתֵינוּ הַקְדוֹשׁוֹת, וְעַל זְכוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ
בֵּינֵינוּ אֲנַחְנוּ כְּטוֹחִים, שְׁזִכּוֹתָם יִגַּן עָלֵינוּ וְהֵם יִלְיָצוּ בְּעַדְנוּ, כִּי
בְּאֵמֶת אָמְרוּ: גְּדוֹלִים צַדִּיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחִייהֶם.

וּבְכֵן, אֱלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא, הַשׁוֹכְבִים בְּחֶצֶר מוֹת הַזֶּה,
מִנּוּחַתְכֶם כְּבוֹד, עוֹרוּ וְהִקִּיצוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם, בְּצַרוּף יִשְׂרָאֵל
חֶבְרוֹן וּבְצַרוּף כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַצַּדִּיקְנִיּוֹת וְהַחֲסִידוֹת,
וּבְקִשׁוּ רַחֲמִים עָלֵינוּ לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם, וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת. נָא
רְבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ, לְמַעַן הַרְחֵמִים שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּתַפְלָה
עָלֵינוּ. הַמְזַכְּרִים אֶת יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי אֵל דְּמִי לָכֶם, וְאֵל תְּתַנּוּ דְּמִי
לוֹ עַד יִרְחֵם עָלֵינוּ, וַיִּבְטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְקִרַע מֵעָלֵינוּ כָּל רֵעַ גֹּזֵר דִּין, וְלֹא יִתֵּן חַמְשָׁחִית
לְבוֹא אֶל בְּחִינּוּ לְנֶגֶף.

וַיִּתֵּן לָנוּ חַיִּים אַרְבָּוּבִים, לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם וּתְפָרֶדְךָ שְׁמוֹ, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה,
חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל הַשְׁקָמָה
וְשִׁלּוּחַ, חַיִּים שֶׁנַּעֲבֹד אֶת בּוֹרְאֵנוּ עֲבוּדָה שְׁלֵמָה, עֲבוּדָה תְּמֵחָה. יְהִי
יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל
יִטְשֵׁנוּ. וַיַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, כַּכְּתוּב: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת
לְבָרְךָ כִּי לְעוֹלָם חִסְדֶּךָ: יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיכֶם, יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ}
צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵינוּ. וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב; כִּלְעַ הַמּוֹת לְנִצְחָה
וּמַחֲהָ אֶדְנֵי יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} דְּמַעֲהָ מֵעַל כָּל-פְּנֵים וְהִרְפֵּת עִמּוֹ יִסּוּר
מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} דִּבֶּר: יְחִיו מִתִּיד נִבְלָתִי יְקוּמוּן
הַקִּיצוֹ וְרַנְּנוּ שְׂבָנֵי עֶפְרַיִם כִּי מַלְאֵךְ אֲזַרְתָּ טַלְדָּךְ וְאָרֶץ רַפְאִים תִּפְּיֵל:
וְהוּא רַחוּם! יִכְפַּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא-יִזְעִיר
כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} הוֹשִׁיעָה תְּמַלֵּךְ יַעֲזֹבֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ:

עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּלְמַעַן אֲבָרְהֶם אֲבִינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
אִישׁ תְּחַסֵּד. וּלְמַעַן יִצְחַק אֲבִינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, נֶאֱזָר
בְּגִבּוֹרָה. וּלְמַעַן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, כְּלִיל תִּפְאַרֶת. וּלְמַעַן
מִיֶּשֶׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא, אַחֲזוּ בְּנִצְחָה. וּלְמַעַן אַהֲרֹן כֹּהֵנָא רַבָּא, אַחֲזוּ
בְּהוֹד. וּלְמַעַן יוֹסֵף תְּצַדִּיק, אַחֲזוּ בְּיוֹסֵד. וּלְמַעַן דָּוִד הַמֶּלֶךְ עֲלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם, אַחֲזוּ בְּמַלְכוּת. וּלְמַעַן כָּל תְּצַדִּיקוֹם וְהַחֲסִידִים, זְכוּתָם
יְגַן עֲלֵינוּ, וְהֵם יִלְיצוּ בְּעַדְנוּ. וְתַן שְׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאֵמֶת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. אִם לֹא בְּזְכוּת - בְּרַחֲמִים. עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ, אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ, לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי. יְחִיו לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה ^{יֵאֱחָדְנֵהוּ} צוּרֵי וְנֹאֲלֵי.